

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Ørsted, Inger Birgitte FRA: Ørsted, Hans Christian (1822-12-28)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Ørsted, Inger Birgitte FRA: Ørsted, Hans Christian (1822-12-28)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 363. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000086.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til H. C. Ørsteds Hustru.

München den 28de December 1822.

Jeg er nu endelig her, kjære Gitte, og har modtaget Dine mig altid saa forønskede Breve. To laae her, da jeg kom, det tredie modtog jeg igaar; jeg saae deraf Faders Bortgang. Han gik træt til Hvile, og vi bør ikke klage derover. Havde han ikke været saa særdeles svag og evneløs til mere at glæde sig ved Livet, vilde jeg vistnok have ønsket, at han maatte have levet længere, og at jeg kunde have seet ham igjen.

Du faaer dette Brev rimeligviis 14 Dage senere end det sidste, da jeg imidlertid er reist længere fra Dig. Mit sidste Brev var fra Erfurt. Jeg fortalte Dig deri min Sammenkomst med Göthe; dog glemte jeg at bede Dig hilse Oehlschläger fra ham. Den Dag jeg forlod Weimar, havde jeg endnu Besøg af Dr. Thon og en Dr. Osann. Den sidste forærede mig det, han havde skrevet. I Erfurt besøgte jeg Trommsdorff og Bernhardi, som dog ikke opbyggede mig meget. Den 17 de kom jeg til Erfurt og blev der Natten over, da der nus. 364 forestod os en besværlig Reise over Thüringer-Waldgebirge. Havde ikke Frostene gjort denne Vei temmelig fremkommelig, vilde vi have været nødte til at gjøre en betydelig Omvei. Veien fra Erfurt til Ilmenau er meget bjergfuld, man kjører næsten bestandigt op eller ned ad Bakke, men stiger dog i det Hele taget betydeligt høiere. Fra Ilmenau, som ligger ved Foden af Bjergkjæden kjører man op ad en Bjergvei, der medtager et Par Timer; men man har siden en værre Vei ned ad til Schleusingen. Der maatte vi overnatte. Dagen efter reiste vi over Coburg til Bamberg, hvor vi atter ankom silde om Aftenen. Dagen efter (den 20de December) reiste vi til Erlangen, som kun er 5 Mile fra Bamberg. Her besøgte vi Chemikeren Kastner, hos hvem vi den følgende Dag vare til Middag, og Schelling, som vel ikke var hjemme, men Dagen efter besøgte os og bad os til Aften. Med Schelling tilbragte jeg adskillige behagelige Timer. Hans Huus er meget behageligt og hans nuværende Kone meget dannet og interessant. Den forrige vilde jeg ikke have rost saa meget. Hos Kastner og hos Schelling saae jeg Schubert, Pfaff, en yngre Broder af den Kielske, Bougger en Jurist, Schreger en Mediciner, Heller en Philolog, som jeg kjendte fra tidligere Tider. Vi aftalte, at vi Dagen efter skulde høitideligholde Thomasdagen i Nürnberg, hvor man gjør meget af den Dag. Vi skulde dog derhen og skulde boe i samme Gjæstgivergaard, hvor de Erlanger Professorer havde aftalt at spise.

3*

Paa min Broders Fødselsdag tænkte jeg ret ofte paa ham.

I Nürnberg bleve vi ikkun Natten over og reiste derpaa næste Morgen over Weissenburg til Eichstadt, hvor vi bleve Natten over Den næste Dag naaede vi München. Paa Reisen mødte os det første Eventyr, vi endnu have havt. Tæts. 365 udenfor Eichstadt mødte os et ungt Fruentimmer, som bad om at kjøre med. Vi gave hende Plads paa Forsædet. I Begyndelsen var hun lidt taus; men det varede ikke længe, inden hun fortalte os, at hun var løben fra sine Forældre Dagen før, for at undgaae et Giftermaal med en Mand paa 60 Aar, som hun slet ikke syntes var Mand for en Pige paa 17 Aar. Da hun hørte, at vi vilde til München, var hun strax beredt til at tage med, og da hun siden erfarede, at vi skulde til Paris, havde hun ikke liden Lyst til ogsaa at gjøre denne Reise. Hun vilde gjerne forestille en uerfaren Person, men røbede dog ved enhver Leilighed, at hun havde seet sig noget om. Hun forklarede dette imidlertid deraf, at hun havde reist til Markeder med sin Fader, som handler med Heste. Hun havde ogsaa spilt Komædie paa Fyrst Wredes Slot, som ligger nær hendes Fødeby Weissenburg. I München sagde hun, at hun ikke havde været, men vidste dog saa vel Besked om Egnen der, at man ikke vel kunde troe hende. I den Forudsætning, at hun dog maaskee ikke var fordærvet, raadete jeg hende meget at tilskrive sine Forældre og udsone sig med dem, hvilket hun lovede, men neppe holder; thi hun syntes at være ret af Hjertet vred paa sine Forældre og ikke meget bange for de Farer, en ung Pige uden Beskyttelse er udsat for i Hovedstaden. Dog det er Tid at forlade dette Eventyr, som maatte være mere skikket til at more os paa en kjedsommelig Reisedag end dem, der siden høre det. Ved Porten i München skiltes hun fra os, og vi have siden ikke seet hende. Vi kom silde om Juleaften hertil, efter at have tilbagelagt 24 Mile i to af de korteste Vinterdage. Mit Apparat hos Frauenhofer var færdigt. Jeg har nu, i de fire Dage jeg har været her, hver Dag arbeidet med ham. Blandt andre Bekjendtskaber, jeg har gjort, er Yelin, som her er Akademiets Physiker; han har viist mig dens. 366 Instrumentsamling, man her har, der mest bestaaer af gamle Sager, men dog har nogle enkelte smukke Ting. Man har her en Klub, som kaldes Harmonien, hvor man spiller Kort, ryger Tobak og drikker Øl. Jeg har nøiedes med at deeltage i det sidste, hvori jeg dog, som Du let tænker, ikke gaaer vidt. I denne Harmoni har jeg lært at kjende en Berghauptmand Graner, som i Aftes førte mig til en Dr. Gruithausen, som han holder for et stort Lys, men som mangler faste videnskabelige Grundsætninger. Han fortjener iøvrigt den Roes, at han med utrættet Iver anvender Alt, hvad han kan spare af sit tarvelige Udkomme, til videnskabelige Undersøgelser. I Formiddags var jeg hos Reichenbach. der er en ligesaa rask og munter Mand som stor mekanisk Kunstner. Han taler fortræffeligt for sig, som er sjeldent hos dette Slags Virtuoser. Han viste mig Tegningen til sit store mekaniske Mesterværk, en Maskine, hvormed han fører Saltopløsning 1,218 Fod i Veiret, for at lede den over et Bjerg, hen til det Sted, hvor den skal koges. I Aften skal jeg, tilligemed Bindesbøll være i Selskab hos Yelin, det første Selskab, hvortil vi have være indbudne her i München.

Du seer, at jeg fortæller Dig Skridt for Skridt min Reises Historie. Jeg veed. Du kjedes ikke derved, om det ogsaa i sig selv ikke er saa interessant, naar Du ikkun ret veed, hvorledes det gaaer mig. Hils Børnene alle fra mig.

Ørsted, Hans Christian , *Breve fra og til Hans Christian Ørsted,*

Lev nu vel min inderligt elskede Gitte!

Din
H. C. Ørsted.